

Ξεριζωμός, ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή

Την πρώτη φορά που άκουσα τη λέξη «ξεριζωμός»
δεν κατάλαβα τι σήμαινε ακριβώς.
Μόνο όταν τον βίωσα στ' αληθινά
αντιλήφθηκα τι σήμαινε πραγματικά.
Δήλωνε ταξίδι χωρίς επιστροφή,
δίχως όνειρο που να μπορεί πλέον να εκπληρωθεί.

Μέσα στο μαύρο το σκοτάδι
ένα ήταν το φωτεινό δρομάκι.
Ήταν το μονοπάτι που οδηγούσε στο άγνωστο
που κάποιες φορές έμοιαζε αδιάβατο.
Στο τέλος αναρωτιέμαι μήπως δεν είναι η σωστή επιλογή
αλλά γιατί άραγε να υπάρχει αυτή η λυπητερή σιωπή;

Μόλις ακούω όμως ξανά τον πυροβολισμό
ξεναγυρνώ στην πρώτη μου επιλογή, τον ξεριζωμό.
Με μια ματιά αποχαιρετώ
το μέρος που με φιλοξένησε τούτο τον καιρό.
Το μέρος που με πήρε μια ζεστή αγκαλιά
τις δύσκολες ώρες που ένιωθα μοναξιά.

Κρατώ τις αναμνήσεις μου σφιχτά,
στο κουτί που έχω μέσα στην καρδιά.
Φεύγω αναγκαστικά για μέρη μακρινά,
δίχως να γνωρίζω τι γυρεύω ουσιαστικά.
Φεύγω με μία και μοναδική ελπίδα
ότι σύντομα θα αλλάξω στη ζωή σελίδα.

Μαρία Φελέκη ΣΤ2

7^ο Δημοτικό Σχολείο Γαλατσίου